

EUROPA-KOMMISSIONEN

GENERALDIREKTORATET FOR BESKATNING OG TOLDUNION
GENERALDIREKTORATET FOR MIGRATION OG INDRE ANLIGGENDER
GENERALDIREKTORATET FOR SUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED
GENERALDIREKTORATET FOR MOBILITET OG TRANSPORT
GENERALDIREKTORATET FOR KOMMUNIKATIONSNET, INDHOLD OG TEKNOLOGI
GENERALDIREKTORATET FOR FINANSIEL STABILITET, FINANSIELLE TJENESTEYDELSER
OG KAPITALMARKEDSUNIONEN
GENERALDIREKTORATET FOR BESKÆFTIGELSE, SOCIALE ANLIGGENDER,
ARBEJDSMARKEDSFORHOLD OG INKLUSION
GENERALDIREKTORATET FOR RETLIGE ANLIGGENDER OG FORBRUGERE
GENERALDIREKTORATET FOR MILJØ
GENERALDIREKTORATET FOR DET INDRE MARKED, ERHVERVSPOLITIK, IVÆRKSÆTTERI
OG SMV'ER

Bruxelles, den 22 november 2019
REV4 — erstatter meddelelse REV3, der
blev offentliggjort den 7 oktober 2019¹

MEDDELELSE OM REJSER MELLEM UNIONEN OG DET FORENEDE KONGERIGE EFTER DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN AF UNIONEN

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	4
2.	GRÆNSEKONTROL AF PERSONER VED UNIONENS YDRE GRÆNSER, LUFTHAVNSTRANSITVISA	5
2.1.	Ind- og udrejsekontrol	5
2.2.	Unionens visumkrav til familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere	7
2.2.1.	Familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, til EU-27- borgere, der bor i Det Forenede Kongerige	7
2.2.2.	Familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, til britiske statsborgere, der bor i Det Forenede Kongerige	8
2.3.	Lufthavnstransitvisa	10
3.	TOLDKONTROL	11
4.	AFGIFTER, MOMS OG PUNKTAFGIFTER	11
4.1.	Fritagelse for afgifter, moms og punktafgifter	11
4.2.	Tilbagebetaling af moms for varer, der købes i Unionen	12
5.	FORBUD OG RESTRIKTIONER	12
5.1.	Ledsagende selskabsdyr	13

¹ Den vigtigste ændring i REV2 var indsættelsen af et nyt om lufthavnstransitvisa, nu afsnit 2.3. Ændringerne i REV3 var et nyt afsnit 2.2. om situationen for ikke-EU-familiemedlemmer af borgere fra Unionen/Det Forenede Kongerige, der bor i Det Forenede Kongerige/Unionen, og en ny krydshenvisning i afsnit 5.6. (handel med beskyttede arter). REV4 tilføjede et nyt afsnit 6.2 (Registreringslandets kendingsbogstaver).

5.1.1.	Ikke-kommerciel transport af selskabsdyr til EU-27 med ledsagelse af en ejer af et selskabsdyr, som er bosiddende i Det Forenede Kongerige.....	13
5.1.1.1.	Hvis Kommissionen opfører Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013.....	14
5.1.1.2.	Hvis Kommissionen opfører Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013.....	14
5.1.1.3.	Hvis Kommissionen ikke har opført Det Forenede Kongerige	15
5.1.2.	Ikke-kommercielle flytninger til EU-27 af selskabsdyr, der ledsager en ejer af et selskabsdyr, som bor i en EU-27-medlemsstat, og som vender tilbage fra Det Forenede Kongerige efter midlertidig flytning til Det Forenede Kongerige	15
5.1.2.1.	Hvis Kommissionen opfører Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013.....	16
5.1.2.2.	Hvis Kommissionen opfører Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013.....	16
5.1.2.3.	Hvis Kommissionen ikke har opført Det Forenede Kongerige	16
5.2.	Planter og planteprodukter	17
5.3.	Sendinger til eget forbrug af produkter af animalsk oprindelse	18
5.4.	Kontantbeholdning	18
5.5.	Kulturgoder.....	19
5.6.	Eksemplarer af udryddelsestruede arter	19
5.7.	Invasive ikkehjemmehørende arter.....	21
5.8.	Skydevåben.....	21
6.	ANVENDELSE AF KØRETØJER.....	23
6.1.	Kørekort.....	23
6.2.	Registreringslandets kendingsbogstaver	24
6.3.	Ansvarsforsikring	24
7.	LÆGEBEHANDLING OG RELATEREDE EMNER, AKUTTE TILFÆLDE	26
7.1.	Ret til sundhedsydelse i henhold til EU-retten om koordinering af de sociale sikringsordninger.....	26
7.2.	Ret til godtgørelse for grænseoverskridende sundhedsydelse i henhold til EU-retten om grænseoverskridende sundhedsydelse	27
7.3.	Anerkendelse af recepter udskrevet i en anden medlemsstat	27

7.4.	Det europæiske alarmnummer – 112.....	28
7.5.	Parkeringskort for handicappede	28
7.6.	Konsulær beskyttelse	29
7.7.	Kompensationsordning for personer, der har lidt skade forvoldt af en bil i en anden medlemsstat ("besøgende skadelidte")	29
8.	FORSIKRING, PASSAGERRETTIGHEDER	30
8.1.	Rejseforsikring ved insolvens.....	30
8.2.	EU-passagerrettigheder	30
8.2.1.	Luftfartspassagerers rettigheder	31
8.2.2.	Skibspassagerers rettigheder	31
8.2.3.	Buspassagerers rettigheder	32
8.2.4.	Jernbanepassagerers rettigheder	32
9.	ANDRE SPØRGSMÅL	33
9.1.	Kortbetalinger.....	33
9.2.	Roaming	33
9.3.	Portabilitet af onlineindholdstjenester	34
	BILAG: EU-BROCHURE OM SENDINGER TIL EGET FORBRUG AF PRODUKTER AF ANIMALSK OPRINDELSE, DER INDGÅR I EN REJSENDES BAGAGE.....	35

1. INDLEDNING

Det Forenede Kongerige meddelte den 29. marts 2017 sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). På anmodning fra Det Forenede Kongerige godkendte Det Europæiske Råd (artikel 50) den 29. oktober 2019² en yderligere forlængelse³ af den frist, der er fastsat i artikel 50, stk. 3, TEU, indtil den 31. januar 2020. Det betyder, at Det Forenede Kongerige fra den 1. februar 2020 ("udtrædelsesdatoen") overgår til at være et "tredjeland"^{4 5}.

Det er ikke alene EU-myndighederne og de nationale myndigheder, der skal træffe forberedelser til udtrædelsen, men også private parter.

På grund af usikkerheden omkring ratificeringen af udtrædelsesaftalen⁶, bør personer, der påtænker at rejse (af private eller erhvervsmæssige årsager) fra Det Forenede Kongerige til Unionen (og omvendt) på udtrædelsesdatoen eller derefter, og virksomheder, der leverer tjenesteydelser i tilknytning til sådanne rejser (rejsearrangører, rejsebureauer, biludlejningsfirmaer, handelsmesser, transportvirksomheder osv.), være opmærksomme på de juridiske konsekvenser, der skal tages hensyn til, når Det Forenede Kongerige overgår til at være et tredjeland.

Med forbehold af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen⁷, vil Det Forenede Kongeriges udtræden fra udtrædelsesdatoen have de nedenstående konsekvenser for rejsende fra Det Forenede Kongerige til Unionen og omvendt⁸:

² Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/1810 truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige af 29. oktober 2019 om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU (EUT L 278 I af 30.10.2019, s. 1).

³ Efter anmodning fra Det Forenede Kongerige havde Det Europæiske Råd allerede tidligere truffet afgørelse om en første forlængelse den 22. marts 2019 (Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/476 (EUT L 80 I af 22.3.2019, s. 1)) og truffet afgørelse om en anden forlængelse den 11. april 2019 (Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/584 (EUT L 101 af 11.4.2019, s. 1)).

⁴ Et tredjeland er et land, som ikke er medlem af Unionen.

⁵ Hvis udtrædelsesaftalen derudover ratificeres af begge parter inden denne dato, finder udtrædelsen sted den første dag i den måned, der følger efter afslutningen af ratifikationsprocedurerne, eller den 1. februar 2020, alt efter hvilken dato der ligger først.

⁶ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 384 I af 12.11.2019, s. 1).

⁷ Der erindres om, at udtrædelsesaftalen skal være ratificeret af Unionen og Det Forenede Kongerige, for at overgangsperioden kan finde anvendelse.

⁸ Der gøres opmærksom på, at udtrædelsesaftalen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige vil indeholde specifikke løsninger for de unikke omstændigheder på øen Irland.

2. GRÆNSEKONTROL AF PERSONER VED UNIONENS YDRE GRÆNSER⁹ ¹⁰, LUFTHAVNSTRANSITVISA

2.1. Ind- og udrejsekontrol

EU-retten¹¹ om ind- og udrejsekontrol ved Unionens ydre grænser af personer skelner mellem kontrol af EU-borgere og tredjelandstatsborgere. Fra udtrædelsesdatoen vil kontrol af britiske statsborgere ved indrejse til og udrejse af Schengenområdet samt indrejse til og udrejse af medlemsstaterne, for hvilke der endnu ikke er truffet afgørelse om ophævelse af indre kontroller, men hvor Schengenreglerne anvendes ved de ydre grænser¹², følge reglerne for tredjelandstatsborgere¹³ ¹⁴. Det betyder, at de ikke længere ved grænserne vil nyde godt af de lettelser, der gælder for EU-borgere, statsborgere i de kontraherende stater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og statsborgere i Schweiz ("EU/EØS/CH-borgere") med hensyn til den frie bevægelighed. Britiske statsborgere vil navnlig ikke vil være berettiget til at anvende de separate baner, der er oprettet for EU/EØS/CH-borgere til at udføre kontrol ved grænseovergange¹⁵, og de vil ved indrejse blive underkastet indgående kontrol af alle indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere.

Indrejsekontrol af britiske statsborgere vil omfatte verifikation af¹⁶:

- besiddelse af et gyldigt rejsedokument til grænsepassage; dokumentets gyldighed må ikke overstige ti år, og det skal være gyldigt i tre måneder efter den påtænkte dato for afrejse fra medlemsstaternes område

Bemærk, at britiske nationale pas, der er udstedt før udtrædelsesdatoen, fortsat er gyldige rejsedokumenter.

⁹ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing_en.

¹⁰ Dette afsnit gælder ikke for rejser i det fælles rejseområde mellem Det Forenede Kongerige og Irland.

¹¹ Artikel 8, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

¹² Rumænien, Bulgarien, Cypern og Kroatien.

¹³ Det påpeges, at britiske statsborgere, som er familiemedlemmer til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed, er omfattet af bestemmelserne i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

¹⁴ Det skal bemærkes, at dele af denne kontrol allerede i dag gælder for statsborgere fra Det Forenede Kongerige, når de rejser ind eller ud af Schengenområdet.

¹⁵ Artikel 10 i forordning (EU) 2016/399.

¹⁶ Artikel 6 i forordning (EU) 2016/399.

- opholdets varighed:
 - ved kortvarige ophold i Schengenområdet vil britiske statsborgere være underlagt begrænsninger med hensyn til varigheden af det tilladte ophold i Schengenområdet (højst 90 dage inden for en periode på 180 dage)
 - ved længerevarende ophold skal de som udgangspunkt have en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, der er udstedt af nationale myndigheder i henhold til nationale bestemmelser
- relevante databaser med henblik på at verificere¹⁷:
 - tredjelandstatsborgerens identitet og nationalitet samt ægtheden og gyldigheden af rejsedokumentet til grænsepassage, og navnlig
 - om den pågældende person er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS) og for at kontrollere eventuelle trusler mod den offentlige orden, den indre sikkerhed, den offentlige sundhed eller internationale forbindelser
- formålet med (f.eks. turisme eller arbejde) og vilkårene for det påtænkte ophold (f.eks. indkvartering, interne rejser)
- at der foreligger fornødne subsistensmidler (dvs. om personen har tilstrækkelige midler til at betale for det påtænkte ophold og hjemrejsen).

Unionen har som led i sine brexitberedskabsforanstaltninger undtaget britiske statsborgere fra kravet om at være i besiddelse af et visum til kortvarigt ophold ("Schengenvisum")^{18 19}, når de passerer de ydre grænser, og hvor den planlagte varighed af opholdet i Schengenområdet er 90 dage inden for en periode på 180 dage²⁰. En fortsat fritagelse fra Schengenvisum vil kræve, at statsborgere fra alle EU-medlemsstater ligeledes er fritaget for kravene til korttidsvisum til Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med princippet om gensidighed på visumområdet.

Det anbefales, at rejsende før rejsen verificerer rejsedokumenternes gyldighed og sikrer, at de opfylder alle ovennævnte betingelser, før de rejser til Unionen.

¹⁷ Bemærk, at muligheden for en midlertidig undtagelse, med forbehold af visse betingelser, fra princippet om systematisk kontrol i relevante databaser ved nogle grænseovergangssteder på land og i søhavne ikke finder anvendelse på tredjelandstatsborgere (artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2016/399).

¹⁸ Artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2016/399.

¹⁹ For så vidt angår andre tredjelandstatsborgere, omfattet af kravet om visum fra en EU-27-medlemsstat, der er familiemedlem til EU-statsborgere, se nedenfor, afsnit 2.2.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/592 af 10. april 2019 om ændring af forordning (EU) 2018/1806 om fastlæggelse af listen over de tredjelandsstatsborgere, der skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for dette krav, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen (EUT L 103 I af 12.4.2019, s. 1).

Manglende opfyldelse af en af indrejsebetingelserne kan resultere²¹ i nægtelse af indrejse, der er udstedt i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i EU-lovgivningen vedrørende tredjelandsstatsborgere²².

Udrejsekontrol omfatter verifikation af:

- besiddelse af et gyldigt rejsedokument til passage af den ydre grænse
- at den pågældende ikke har overskredet den maksimale varighed af ophold på medlemsstaternes område
- relevante databaser samtidig med indrejsekontrollen.

Rejsende rådes til at tage højde for eventuelle forsinkelser ved grænseovergangssteder fra udtrædelsesdatoen, navnlig ved steder, hvor der er meget trafik (Eurostar-togstationer, Eurotunnel Le Shuttle i Calais og Folkestone, kanalhavne osv.).

2.2. Unionens visumkrav til familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere

2.2.1. Familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, til EU-27-borgere, der bor i Det Forenede Kongerige

EU-retten giver EU-borgere ret til at færdes og opholde sig frit i andre medlemsstater end den, hvor de er statsborgere. Denne ret omfatter familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, og som ledsager eller slutter sig til en EU-borger i en værtsmedlemsstat²³. Retten til ophold i værtsmedlemsstaten for sådanne familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, fastslås ved udstedelse af et opholdskort²⁴.

Familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, og som er indehavere af et gyldigt opholdskort udstedt af en medlemsstat, er fritaget fra kravet om indrejsevisum ved rejser til en anden EU-medlemsstat²⁵.

Fra og med udtrædelsesdatoen vil opholdskort udstedt af Det Forenede Kongerige til EU-27-borgeres familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, og som bor i Det Forenede Kongerige, ikke længere fritage disse familiemedlemmer fra visumkravet ved indrejse i EU-27. Familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, skal derfor

²¹ Forordning (EU) 2016/399 indeholder nogle begrænsede undtagelser, hvor tredjelandsstatsborgeren til trods for manglende opfyldelse af indrejsebetingelser kan tillades indrejse.

²² Artikel 14 i forordning (EU) 2016/399.

²³ Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (direktivet om fri bevægelighed) (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

²⁴ Artikel 10, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF.

²⁵ Artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF.

ansøge om indrejsevisum på konsulatet for den EU-27-medlemsstat, som er deres egentlige bestemmelsessted.

Ved rejser til andre EU-27-medlemsstater end den, hvor EU-borgeren er statsborger, vil dennes familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, dog fortsat være omfattet af direktivet om fri bevægelighed og dets visumlempelser²⁶. De har ret til at få udstedt et visum gratis og så hurtigt som muligt efter en hasteprocedure. Den medlemsstat, der har udstedt visummet, kan kun kræve, at familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, skal forevise et gyldigt pas, et bevis for familiemæssig tilknytning og bevis for, at EU-borgeren udøver (eller vil udøve) retten til fri bevægelighed i den pågældende medlemsstat.

Ved rejser til den EU-27-medlemsstat, hvor den EU-borger er statsborger, finder de generelle betingelser for indrejse og visum i Schengengrænsekodeksen og i forordning (EF) nr. 810/2009²⁷ for tredjelandsstatsborgere anvendelse.

2.2.2. *Familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, til britiske statsborgere, der bor i Det Forenede Kongerige*

EU-retten giver EU-borgere ret til at færdes og opholde sig frit i andre medlemsstater end den, hvor de er statsborgere. Denne ret omfatter familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, og som ledsager eller slutter sig til en EU-borger i en værtsmedlemsstat²⁸. Medlemsstaterne kan kræve, at familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, og som udøver deres ret til fri bevægelighed, skal have et indrejsevisum²⁹. Det pågældende visum er et visum til kortvarigt ophold, jf. forordning (EF) nr. 810/2009.

Indtil Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen er britiske statsborgeres familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, fortsat omfattet af rettighederne i direktivet om fri bevægelighed og dets visumlempelser³⁰. De har ret til at få udstedt et visum gratis og så hurtigt som muligt efter en hasteprocedure. Den medlemsstat, der har udstedt visummet, kan kun kræve, at familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, skal forevise et gyldigt pas, et bevis for familiemæssig tilknytning og bevis for, at EU-borgeren udøver (eller vil udøve) retten til fri bevægelighed i den pågældende medlemsstat.

²⁶ Artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

²⁸ Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF.

²⁹ Artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF.

³⁰ Artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF.

Fra udtrædelsesdatoen vil ovennævnte lempelser ikke længere finde anvendelse på britiske statsborgeres familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, hverken for så vidt angår udstedelse af visa eller for grænsekontrol. Dette betyder, at familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, skal opfylde alle de regler i forordning (EF) nr. 810/2009 og i Schengengrænsekodeksen, der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere. Tredjelandstatsborgere skal i princippet anmodes om at fremlægge dokumentation for, at de opfylder disse betingelser (f.eks. bevis for logi, beskæftigelse, tilstrækkelige subsistensmidler, indbydelse eller returbillet, dokumentation for familiemedlemmets økonomiske situation i vedkommendes bopælsland eller en reel hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden visummets udløb). Den maksimale varighed af det tilladte ophold er begrænset til 90 dage inden for en periode på 180 dage regnet fra udtrædelsesdatoen³¹.

Britiske statsborgeres familiemedlemmer, der ikke er EU-borgere, kan fortsat anvende visa, der er udstedt af en EU-27-medlemsstat inden udtrædelsesdatoen, men de skal desuden opfylde de indrejsebetingelser, der gælder for tredjelandstatsborgere. Ved grænsen kan de nationale myndigheder anmode visumindehavere om at fremlægge dokumentation for, at de opfylder de indrejsebetingelser, der gælder for tredjelandstatsborgere. Hvis familiemedlemmer, der ikke er EU-statsborgere, ikke ved grænsen kan bevise, at de opfylder disse betingelser, kan de nægtes indrejse, og deres visum kan inddrages³².

Hvis en britisk statsborgers familiemedlem, der ikke er EU-borger, ansøger om visum for en rejse, **der begynder før, men slutter efter** udtrædelsesdatoen, kan medlemsstaterne kræve, at vedkommende skal fremlægge dokumentation for, at han/hun vil opfylde de indrejsebetingelser, der gælder for tredjelandstatsborgere, i perioden efter udtrædelsesdatoen³³.

Hvis en britisk statsborgers familiemedlem, der ikke er EU-borger, har til hensigt at rejse **fra og med udtrædelsesdatoen** og ikke allerede er i besiddelse af et visum, skal vedkommende ansøge om et visum til kortvarigt ophold i henhold til de generelle regler, der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, jf. forordning (EF) nr. 810/2009.

Hvis ansøgningen indgives før udtrædelsesdatoen, giver den medlemsstat, der udsteder visummet, afkald på visumgebyret³⁴.

³¹ Artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399 og artikel 2, punkt 2, litra a), i forordning (EF) nr. 810/2009.

³² Artikel 34 i forordning (EF) nr. 810/2009.

³³ Artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 810/2009.

³⁴ Artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF.

2.3. Lufthavnstransitvisa³⁵

EU-retten om visa³⁶ forpligter visse tredjelandstatsborgere³⁷ til at have et lufthavnstransitvisum, når de passerer gennem de internationale transitområder i lufthavne i Unionen (med undtagelse af Irland og Det Forenede Kongerige) og de associerede Schengenlande (Island, Liechtenstein³⁸, Norge og Schweiz) uden at komme ind på disse landes område. Dette finder anvendelse på f.eks. rejser mellem to lande uden for Unionen/Schengenområdet med et flyskift i en lufthavn i Unionen (med undtagelse af Irland og Det Forenede Kongerige) eller i et af de associerede Schengenlande. Kravet om lufthavnstransitvisum finder anvendelse på disse tredjelandstatsborgere, der passerer gennem de internationale transitområder i lufthavne i Unionen (undtagen Irland) eller i de associerede Schengenlande, når de rejser fra et tredjeland til Det Forenede Kongerige og omvendt. Visumkodeksen indeholder visse undtagelser fra dette krav, f.eks. for tredjelandstatsborgere med et gyldigt visum eller en gyldig opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat, indehavere af diplomatpas og indehavere af et gyldigt visum eller en gyldig opholdstilladelse til visse tredjelande (f.eks. Canada, Japan og USA).

Fra og med udtrædelsesdatoen **fritager** en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum udstedt af Det Forenede Kongerige **ikke** disse tredjelandstatsborgere fra kravet om lufthavnstransitvisum.

Berørte statsborgere, som passerer gennem de internationale transitområder i lufthavne i EU-27-medlemsstaterne (med undtagelse af Irland) eller de associerede Schengenlande (Island, Norge og Schweiz) på rejser mellem Det Forenede Kongerige og et andet tredjeland fra og med udtrædelsesdatoen, rådes til at ansøge om et lufthavnstransitvisum og træffe de nødvendige foranstaltninger i tilstrækkelig god tid inden afrejsen.

³⁵ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/visa-policy/apply_for_a_visa_en.

³⁶ Artikel 3 i forordning (EF) nr. 810/2009.

³⁷ Bilag IV til forordning (EF) nr. 810/2009 — Afghanistan, Bangladesh, Den Demokratiske Republik Congo, Eritrea, Etiopien, Ghana, Iran, Irak, Nigeria, Pakistan, Somalia og Sri Lanka. I henhold til visumkodeksen kan medlemsstaterne også indføre nationale krav om lufthavnstransitvisum. Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/annex_7b_atv-national_lists_en.pdf.

³⁸ Liechtenstein har ikke nogen lufthavn.

3. TOLDKONTROL

Fra udtrædelsesdatoen er varer, der føres ind i Unionens toldområde fra Det Forenede Kongerige, underlagt toldtilsyn og kan være genstand for toldkontrol i overensstemmelse med Unionens toldlovgivning^{39 40}.

Bagage og andre effekter, som den rejsende medbringer ved indrejse til Unionen fra Det Forenede Kongerige, vil blive underkastet toldkontrol⁴¹. Rejsendes personlige effekter og visse andre varer undtages (jf. afsnit 4.1 nedenfor).

Navnlige varer, der skal bringes i omsætning på Unionens marked, eller som er bestemt til privat brug eller forbrug på Unionens område, skal angives med henblik på overgang til fri omsætning. Der findes yderligere oplysninger på: https://ec.europa.eu/taxation_customs/individuals/travelling/travelling-europe-what-dohave-know_en

Varer, der indføres midlertidigt, kan angives under proceduren for midlertidig import. ATA-carneter kan anvendes i denne forbindelse. ATA-carneter er internationale tolldokumenter, der tillader midlertidig udførsel uden told og afgifter samt indførsel af varer i op til et år. Der findes yderligere oplysninger på: <https://iccwbo.org/resources-for-business/ata-carnet/>

4. AFGIFTER, MOMS OG PUNKTAFGIFTER⁴²

4.1. Fritagelse for afgifter, moms og punktafgifter

Rejsende, der rejser ind i Unionen fra Det Forenede Kongerige, og som i deres bagage eller på anden vis medbringer varer er berettigede til toldfri kvoter (dvs. varer, der er fritaget for importtold og moms samt punktafgifter,

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

⁴⁰ Bestemmelserne i dette afsnit gælder også for varer, der føres ind i Unionens toldområde fra **Kanaløerne** og **øen Man** (artikel 4, stk. 1, sidste led, i forordning (EU) nr. 952/2013).

⁴¹ Artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.

⁴² For så vidt angår **toldafgifter** finder bestemmelserne i dette afsnit fra udtrædelsesdatoen også anvendelse på varer, der føres ind i Unionens toldområde fra **Isle of Man** og **Kanaløerne** (artikel 4, stk. 1, sidste led, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

Med hensyn til **moms** gælder bestemmelserne i dette afsnit fra udtrædelsesdatoen også for varer, der føres ind i Unionens momsområde fra **Isle of Man** og omvendt (artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1) (Kanaløerne hører ikke med i Unionens momsområde, artikel 6, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/112/EF).

Med hensyn til **punktafgift** gælder bestemmelserne i dette afsnit fra udtrædelsesdatoen også for varer, der føres ind i Unionens punktafgiftsområde fra **Isle of Man** (artikel 6, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12) (Kanaløerne er heller ikke i dag med i Unionens punktafgiftsområde, artikel 5, stk. 2, litra d), i direktiv 2008/118/EF).

hvis varerne er pålagt disse). De pågældende varer og de tilsvarende kvoter kan findes på:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/individuals/travelling/entering-eu_en

Det anbefales, at rejsende gør sig bekendt med bestemmelserne om toldfrie kvoter og kun går gennem den grønne toldudgang ("grøn kanal"), hvis de ikke medbringer mere end de mængder, der er tilladt. I modsat fald bør de benytte den røde udgang ("rød kanal") og indgive en toldangivelse.

4.2. Tilbagebetaling af moms for varer, der købes i Unionen⁴³

Besøgende fra tredjelande har ret til at få tilbagebetalt moms på varer, som de har købt under deres ophold i Unionen, forudsat at varerne fremvises for toldmyndighederne, når de forlader Unionen sammen med dokumenterne om tilbagebetaling af moms.

[Vejledning om tilbagebetaling af moms for besøgende i Unionen](#)

5. FORBUD OG RESTRIKTIONER

EU-retten forbyder og begrænser indførsel eller import af visse varer til Unionen bl.a. på grund af beskyttelse af menneskers, dyrs og planters sundhed, miljøbeskyttelse eller beskyttelse af nationale skatte.

Fra udtrædelsesdatoen finder disse forbud og begrænsninger anvendelse på varer, som indføres i Unionen fra Det Forenede Kongerige, eller som indføres i Det Forenede Kongerige fra Unionen⁴⁴.

De fleste forbud og begrænsninger i henhold til lovgivningen eller i praksis er kun relevante for erhvervsvirksomheder⁴⁵. Nogle er dog også relevante for individuelle rejsende:

⁴³ Udtrædelsesaftalen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige ville i artikel 51, stk. 3, fastsætte regler om tilbagebetaling af moms i forbindelse med transaktioner gennemført før udløbet af overgangsperioden i de situationer, hvor den afgiftspligtige person ikke har kunnet indgive en anmodning om tilbagebetaling, eller hvor dennes hjemstat ikke har kunnet videresende anmodningen før udløbet af overgangsperioden.

⁴⁴ Udtrædelsesaftalen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige ville i artikel 47, stk. 1, fastsætte regler om varebevægelser, der er påbegyndt inden og ender efter overgangsperioden.

⁴⁵ F.eks. forbud mod og begrænsninger for affald eller visse kemiske stoffer (der findes yderligere oplysninger i "Notice to stakeholders - Withdrawal of the United Kingdom and EU rules in the field of import/export licences for certain goods" på https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_en).

5.1. Ledsagende selskabsdyr⁴⁶

EU-retten⁴⁷ indeholder bestemmelser for ikkekommerciel flytning af selskabsdyr af arterne hund, kat og fritte (i det følgende benævnt "selskabsdyr")⁴⁸, der ledsager rejsende fra tredjelande^{49 50}.

5.1.1. Ikke-kommerciel transport af selskabsdyr til EU-27 med ledsagelse af en ejer af et selskabsdyr, som er bosiddende i Det Forenede Kongerige

"EU-selskabsdyrpas"⁵¹, der er udstedt inden udtrædelsesdatoen til en ejer af et selskabsdyr, der er bosiddende i Det Forenede Kongerige, vil fra den dato ikke længere være et gyldigt dokument til rejse med selskabsdyr fra Det Forenede Kongerige til en af EU-27-medlemsstaterne efter udtrædelsesdatoen.

Kravene til selskabsdyr, der ledsager rejsende fra Det Forenede Kongerige, vil efter udtrædelsesdatoen også afhænge af, om Det Forenede Kongerige fra denne dato bliver "opført" som et tredjeland, der yder visse dyresundhedsmæssige garantier. Berørte rejsende rådes til i passende tid før en planlagt rejse fra Det Forenede Kongerige til Unionen at undersøge, om Det Forenede Kongerige er "opført" med henblik på at fastslå, hvilke krav der gælder. De lister, der er vedtaget af Unionen, findes her:

⁴⁶ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement_en.

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 1).

⁴⁸ Bemærk, at levende fugle, der ledsager rejsende, der rejser til Unionen, skal være ledsaget af et veterinærcertifikat, der attesterer opfyldelse af et af følgende krav: en 30-dages isolationsperiode forud for eksport på afsendelsesstedet, en 10-dages isolationsperiode til undersøgelse af aviær influenza, anbringelse i karantæne efter indførsel i bestemmelsesmedlemsstaten eller vaccination mod aviær influenza. (Kommissionens beslutning 2007/25/EF af 22. december 2006 om visse beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med højpatogen aviær influenza og transport af fugle holdt som selskabsdyr, der ledsager deres ejere, til Fællesskabet (EUT L 8 af 13.1.2007, s. 29)). Med hensyn til levende fugle holdt som selskabsdyr kan kravene for indførelse af udryddelsestruede arter finde anvendelse (jf. afsnit 5.6. nedenfor).

⁴⁹ Udtrædelsesaftalen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige ville i artikel 41, stk. 4, fastsætte regler om transporter af levende dyr, der er under udførelse ved udløbet af overgangsperioden.

⁵⁰ Disse bestemmelser vil også fra udtrædelsesdatoen finde anvendelse for ikkekommerciel transport af selskabsdyr fra **Kanaløerne** og **Isle of Man** (Rådets forordning (EØF) nr. 706/73 af 12. marts 1973 om de fællesskabsbestemmelser, der skal finde anvendelse på Kanaløerne og øen Man for samhandel med hensyn til landbrugsvarer (EFT L 68 af 15.3.1973, s. 1)).

⁵¹ Modellen for selskabsdyrpas er fastlagt i del 1 i bilag III til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013 af 28. juni 2013 om standardidentifikationsdokumenter til brug ved ikke-kommerciel flytning af hunde, katte og fritter, fastlæggelse af lister over områder og tredjelande samt krav vedrørende format, layout og sprog for erklæringer, der attesterer opfyldelse af visse betingelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 109).

5.1.1.1. Hvis Kommissionen opfører Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013⁵²

Selskabsdyr, der flyttes til EU-27 efter udtrædelsesdatoen, skal ledsages af et behørigt udfyldt selskabsdyrpas fra et tredjeland, i henhold til den standard, der er vedtaget af Kommissionen⁵³. Passet skal attestere en gyldig rabiesvaccination^{54 55}.

Før indførsel i Finland, Irland eller Malta skal selskabshunde desuden behandles mod *Echinococcus multilocularis*, og denne behandling skal være attesteret af den dyrlæge, der giver behandlingen, i selskabsdyrpasset⁵⁶.

5.1.1.2. Hvis Kommissionen opfører Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013⁵⁷

Der kræves et dyresundhedscertifikat udstedt af en embedsdyrlæge for hver indførsel af et ledsagende selskabsdyr, og det gælder kun for flytning inden for EU-27-medlemsstaterne i en periode på fire måneder⁵⁸. Dette certifikat skal attestere en gyldig rabiesvaccination^{59 60}.

⁵² Jf. del 1 i bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.

⁵³ Del 3 i bilag III til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.

⁵⁴ Bilag III til forordning (EU) nr. 576/2013.

⁵⁵ Det tidligere EU-selskabsdyrpas, der er udstedt inden udtrædelsesdatoen til en ejer af et selskabsdyr, der er bosiddende i Det Forenede Kongerige, kan efter denne dato tjene som dokumentation til at bekræfte en fortsat gyldig vaccination.

⁵⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/772 af 21. november 2017 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 for så vidt angår forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af *Echinococcus multilocularis*-infektion hos hunde (EUT L 130 af 28.5.2018, s. 1).

⁵⁷ Jf. del 2 i bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.

⁵⁸ Note b) i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.

⁵⁹ Bilag III til forordning (EU) nr. 576/2013.

⁶⁰ Det tidligere EU-selskabsdyrpas, der er udstedt inden udtrædelsesdatoen til en ejer af et selskabsdyr, der er bosiddende i Det Forenede Kongerige, kan efter denne dato tjene som dokumentation til at bekræfte en fortsat gyldig vaccination.

Før indførsel i Finland, Irland eller Malta skal selskabshunde desuden behandles mod *Echinococcus multilocularis*, og denne behandling skal være attesteret af den dyrlæge, der giver behandlingen, i selskabsdyrpasset⁶¹.

Selskabsdyr, der føres ind i EU-27 efter udtrædelsesdatoen, skal fremvises på et udpeget indgangssted for rejsende⁶² med henblik på at undergå den nødvendige kontrol⁶³.

5.1.1.3. Hvis Kommissionen ikke har opført Det Forenede Kongerige

De samme betingelser som fastsat i punkt 5.1.1.2. finder anvendelse. Certifikatet, der er omtalt i punkt 5.1.1.2., skal desuden attestere en gyldig rabiesantistofitringstest⁶⁴. Testen skal være foretaget på et EU-godkendt laboratorium eller på et laboratorium, der er godkendt af en af EU-27-medlemsstaterne⁶⁵ på grundlag af en prøve, der er udtaget mindst 30 dage efter vaccinationen og mindst tre måneder før flytningen.

5.1.2. Ikke-kommercielle flytninger til EU-27 af selskabsdyr, der ledsager en ejer af et selskabsdyr, som bor i en EU-27-medlemsstat, og som vender tilbage fra Det Forenede Kongerige efter midlertidig flytning til Det Forenede Kongerige

Kravene til selskabsdyr, der ledsager rejsende fra Det Forenede Kongerige, vil efter udtrædelsesdatoen også afhænge af, om Det Forenede Kongerige fra denne dato bliver "opført" som et tredjeland, der yder visse dyresundhedsmæssige garantier. Berørte rejsende rådes til i passende tid før en planlagt rejse fra Det Forenede Kongerige til Unionen at undersøge, om Det Forenede Kongerige er "opført" med henblik på at fastslå, hvilke krav der gælder. De lister, der er vedtaget af Unionen, findes her:
https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/listing_en.

⁶¹ Delegeret forordning (EU) 2018/772.

⁶² https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/tpe_en.

⁶³ Artikel 34 i forordning (EU) nr. 576/2013.

⁶⁴ Bilag IV til forordning (EU) nr. 576/2013.

⁶⁵ https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/approved-labs_en.

- 5.1.2.1. Hvis Kommissionen opfører Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 576/2013⁶⁶

Selskabsdyr, der flyttes til EU-27, skal ledsages af et behørigt udfyldt EU-selskabsdyrpass. Passet skal attestere en gyldig rabiesvaccination.

Før indførsel i Finland, Irland eller Malta skal selskabshunde desuden behandles mod *Echinococcus multilocularis*, og denne behandling skal være attesteret af den dyrlæge, der giver behandlingen, i selskabsdyrpasset⁶⁷.

- 5.1.2.2. Hvis Kommissionen opfører Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 576/2013⁶⁸

De samme betingelser som fastsat i punkt 5.1.2.1. finder anvendelse.

Selskabsdyr, der føres ind i EU-27 efter udtrædelsesdatoen, skal desuden fremvises på et udpeget indgangssted for rejsende⁶⁹ med henblik på at undergå den nødvendige kontrol⁷⁰.

- 5.1.2.3. Hvis Kommissionen ikke har opført Det Forenede Kongerige

De samme betingelser som fastsat i punkt 5.1.2.1. finder anvendelse.

Derudover skal selskabsdyr have en gyldig rabiesantistoftitreringstest i overensstemmelse med bilag IV til forordning (EU) nr. 576/2013. Testen skal være udført på et godkendt laboratorium⁷¹

- enten før flytningen til Det Forenede Kongerige på en prøve udtaget mindst 30 dage efter vaccinationen og dokumenteret i selskabsdyrpasset eller

⁶⁶ Jf. del 1 i bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.

⁶⁷ Delegeret forordning (EU) 2018/772.

⁶⁸ Jf. del 2 i bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 577/2013.

⁶⁹ https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/tpe_en.

⁷⁰ Artikel 34 i forordning (EU) nr. 576/2013.

⁷¹ Delegeret forordning (EU) 2018/772.

- i Det Forenede Kongerige på en prøve udtaget mindst 30 dage efter vaccinationen og mindst tre måneder før returnering til EU-27-medlemsstaterne og være dokumenteret i et dyresundhedscertifikat, der er udstedt af en embedsdyrlæge i Det Forenede Kongerige baseret på dokumentation fra laboratoriet.

Selskabsdyr, der føres ind i EU-27 efter udtrædelsesdatoen, skal fremvises på et udpeget indgangssted for rejsende⁷² med henblik på at undergå den nødvendige kontrol⁷³.

5.2. Planter og planteprodukter⁷⁴

EU-retten⁷⁵ indeholder forbud mod indførsel til Unionen af visse planter, planteprodukter og andre objekter på grund af deres plantesundhedsmæssige risici. Eksempler omfatter: vinstokke eller citrusplanter til plantning, læggekartofler eller jord. Sådanne forbud gælder også, hvis rejsende medbringer planter, planteprodukter eller andre objekter^{76 77}.

Efter udtrædelsesdatoen gælder disse forbud også over for Det Forenede Kongerige⁷⁸.

Berørte rejsende rådes til før rejsen at undersøge det præcise omfang af disse forbud.

⁷² https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/tpe_en.

⁷³ Artikel 34 i forordning (EU) nr. 576/2013.

⁷⁴ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/food/animals/animalproducts/personal_imports_en.

⁷⁵ Artikel 4 sammen med bilag III, del A i Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

⁷⁶ EU-retten fastsætter endvidere visse betingelser for indførsel til Unionen af visse planter, planteprodukter eller andre objekter. Disse krav gælder dog ikke for små mængder, jf. artikel 5, stk. 4, i direktiv 2000/29/EF.

⁷⁷ De nye EU-regler gælder fra den 14. december 2019. Ifølge disse regler finder alle forbud eller importkrav for planter og andre varer fra tredjelande også anvendelse på planter og andre varer, som rejsende medbringer. Små mængder af visse planter og andre varer må imidlertid kun indføres uden et plantesundhedscertifikat, hvis de er reguleret ved en gennemførelsesretsakt fra Kommissionen, der skal vedtages på et senere tidspunkt, jf. artikel 75 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

⁷⁸ Disse bestemmelser vil også fra udtrædelsesdatoen finde anvendelse på sendinger til eget forbrug fra rejsende fra Kanaløerne og Isle of Man (Rådets forordning (EØF) nr. 706/73 af 12. marts 1973 om de fællesskabsbestemmelser, der skal finde anvendelse på Kanaløerne og øen Man for samhandel med hensyn til landbrugsvarer (EFT L 68 af 15.3.1973, s. 1)).

5.3. Sendinger til eget forbrug af produkter af animalsk oprindelse⁷⁹

EU-retten⁸⁰ indeholder forbud mod indførsel til Unionen af visse animalske produkter, når de indgår i rejsendes personlige bagage⁸¹. Dette gælder f.eks. kød og mælk og produkter deraf såsom skinke og ost. Der er undtagelser for visse mængder af f.eks. modernælkserstatning, babymad og specialfødevarer eller særligt forarbejdet foder til selskabsdyr, der er påkrævet af medicinske årsager.

Efter udtrædelsesdatoen gælder disse forbud også over for Det Forenede Kongerige⁸².

Kommissionen har udarbejdet⁸³ en "folder" (vedlagt), der indeholder de nærmere regler og undtagelser, f.eks. til sundhedsmæssige formål eller ernæringsformål.

5.4. Kontantbeholdning⁸⁴

EU-retten foreskriver, at personer, der rejser ind i eller forlader Unionen med likvide midler af en værdi på 10 000 EUR eller derover (eller tilsvarende i andre valutaer) eller i ihændehavepapirer (let omsættelig aktiver såsom checks, der er trukket på en tredjepart), skal fremlægge en angivelse til toldmyndighederne i den EU-medlemsstat, som de rejser ind i eller forlader⁸⁵.

Efter udtrædelsesdatoen gælder denne forpligtelse også over for Det Forenede Kongerige.

⁷⁹ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/food/animals/animalproducts/personal_imports_en.

⁸⁰ Kommissionens forordning (EF) nr. 206/2009 af 5. marts 2009 om indførsel til Fællesskabet af sendinger af animalske produkter til eget forbrug (EUT L 77 af 24.3.2009, s. 1).

⁸¹ Uden at det nødvendigvis er af direkte relevans for rejsende, skal det i denne forbindelse erindres, at EU-retten indeholder **forbud mod import til Unionen af alle former for køkken- og madaffald fra transportmidler i international fart** (artikel 8, litra f), og artikel 41, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1). Sådant køkken- og madaffald skal bortskaffes i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 1069/2009 (f.eks. direkte forbrænding), eller det skal forblive ombord på transportmidler og returneres til det pågældende tredjeland.

⁸² Disse bestemmelser vil også fra udtrædelsesdatoen finde anvendelse på sendinger til eget forbrug fra rejsende fra **Kanaløerne** og **Isle of Man** (Rådets forordning (EØF) nr. 706/73 af 12. marts 1973 om de fællesskabsbestemmelser, der skal finde anvendelse på Kanaløerne og øen Man for samhandel med hensyn til landbrugsvarer (EFT L 68 af 15.3.1973, s. 1)).

⁸³ Bilag IV til forordning (EF) nr. 206/2009.

⁸⁴ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/taxation_customs/individuals/cash-controls_en.

⁸⁵ Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9).

Toldmyndighederne er i medfør af forordning (EF) nr. 1889/2005 bemyndiget til at foretage kontrol af fysiske personer, deres bagage og deres transportmiddel og til at tilbageholde likvider midler, som ikke er blevet angivet.

Rejsende skal være klar over, at alle EU-medlemsstater anvender sanktioner, hvis angivelsespligten i henhold til forordning (EF) nr. 1889/2005 ikke overholdes.

5.5. Kulturgoder⁸⁶

I henhold til EU-retten⁸⁷ er udførsel af visse kulturgoder (f.eks. møbler, der er over 50 år gamle, eller bøger der er over 100 år gamle med en værdi på mere end 50 000 EUR, trykte geografiske kort, der er over 200 år gamle med en værdi på mere end 15 000 EUR⁸⁸) underlagt en eksportlicens. Dette krav gælder også for individuelle rejsende.

Efter udtrædelsesdatoen gælder denne forpligtelse også over for Det Forenede Kongerige.

Berørte rejsende rådes til at undersøge, om de varer, der transporteres i deres bagage, er underlagt krav om eksportlicens.

5.6. Eksemplarer af udryddelsestruede arter⁸⁹

I henhold til EU-retten⁹⁰ er hovedreglen, at personer, *der rejser til Unionen fra tredjelande*, kun må indføre eksemplarer af udryddelsestruede arter (dyr eller planter)⁹¹ i Unionen efter forudgående godkendelse af CITES-myndigheden i bestemmelsesmedlemsstaten. Personer, *der rejser fra Unionen til et tredjeland*, må kun (gen)udføre sådanne eksemplarer på baggrund af en forudgående tilladelse fra CITES-myndigheden i den medlemsstat, hvor eksemplarerne befinder sig. De dokumenter, der kræves i denne forbindelse, afhænger af status for den pågældende art (dvs. hvor strengt den er beskyttet, hvilket er forskelligt i henhold til de forskellige bilag til forordning (EF) nr. 338/97) og arten af og i hvilken retning, den flyttes (indførsel, udførsel og genudførsel).

EU-retten fastsætter imidlertid undtagelser fra kravet om tilladelse:

⁸⁶ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/cultural-goods_en.

⁸⁷ Artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder (EUT L 39 af 10.2.2009, s. 1).

⁸⁸ Jf. bilag I til forordning (EF) nr. 116/2009.

⁸⁹ Der findes yderligere oplysninger på http://ec.europa.eu/environment/cites/index_en.htm.

⁹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1).

⁹¹ De udryddelsestruede arter, der er opført i bilagene til Rådets forordning (EF) nr. 338/97.

- "Personlige effekter og bohave": Import eller (re)eksport af "personlige effekter og bohave" er *ikke underlagt forudgående tilladelse*⁹² ⁹³. Dog skal visse betingelser vedrørende middel og omstændighederne i den grænseoverskridende flytning være opfyldt, for at døde enheder og dele eller afledte produkter af dyr eller planter kan betragtes som "personlige effekter og bohave". Levende dyr eller planter anerkendes ikke som sådanne effekt eller bohave. Jagttrofæer er generelt også omfattet af disse mildere bestemmelser, dog er jagttrofæer fra visse strengt beskyttede arter omfattet af særlige regler⁹⁴.
- Selskabsdyr: Personer, der rejser til og fra Unionen med deres selskabsdyr, kan, hvis dyrene tilhører arter, der er opført i bilagene til forordning (EF) nr. 338/97 (f.eks. de fleste papegøjer⁹⁵ og visse sumpskildpadder og koraller), ansøge om et *certifikat for personlig ejendom*⁹⁶. Et sådant certifikat kan indhentes til et lovligt erhvervet levende dyr, som holdes til personlige, ikke-kommercielle formål, hvis den person, der rejser, ønsker at undgå at skulle anmode om forudgående tilladelse, hver gang en international grænse passerer. For rejser til og fra Unionen udstedes certifikatet af CITES-myndigheden i den medlemsstat, hvorfra dyret kommer, eller, hvis det hidrører fra et tredjeland, af CITES-myndigheden i den medlemsstat, hvor dyret første gang blev indført.

Fra udtrædelsesdatoen gælder kravet om tilladelse af flytninger af sådanne enheder mellem Det Forenede Kongerige og Unionen.

For yderligere informationer henvises til "*Meddelelse til interessenter – Det Forenede Kongeriges udtræden og EU-reglerne om handel med beskyttede vilde dyr og planter*"⁹⁷

Berørte rejsende rådes til at kontakte CITES-myndighederne⁹⁸ i bestemmelsesmedlemsstaten (hvis der er tale om import), eller hvor enheden

⁹² Artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 338/97.

⁹³ Artikel 57, 58 og 58a i Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006 af 4. maj 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EUT L 166 af 19.6.2006, s. 1).

⁹⁴ Der er en oversigt over de bestemmelser, der finder anvendelse på personlige effekter og bohave, på s. 78-79 i *Reference Guide – European Wildlife Trade Regulations* på http://ec.europa.eu/environment/cites/legis_refguide_en.htm.

⁹⁵ Bemærk, at dette punkt er adskilt fra de veterinære krav (jf. ovenstående punkt 5.1).

⁹⁶ Kapitel VIII i Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006.

⁹⁷ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/trade_in_protected_species_da.pdf.

⁹⁸ En liste over CITES-myndighederne i EU-medlemsstaterne, der vedligeholdes og ajourføres af Europa-Kommissionen, hvis der er nogen ændringer, kan konsulteres på følgende adresse: http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/list_authorities.pdf.

befinder sig (hvis der er tale om (re)eksport), for at anmode om og opnå de nødvendige forudgående tilladelser eller certifikater.

5.7. Invasive ikkehjemmehørende arter⁹⁹

I henhold til EU-retten¹⁰⁰ må personer, der rejser til Unionen, kun indføre enheder af invasive ikkehjemmehørende arter, der er problematiske på EU-plan¹⁰¹, hvis de har en forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten, og i givet fald transitmedlemsstaten. Forbuddet gælder for levende enheder samt for dele, kønsceller, sæd, æg eller spredningslegemer, hybrider, underarter eller racer af disse arter, der kan overleve og efterfølgende reproducere sig.

Listen over invasive ikkehjemmehørende arter i Unionen gælder på hele Unionens område, med undtagelse af de yderste regioner, der skal udarbejde lister, der er tilpasset deres egne betingelser. Ud over Unionens liste over invasive ikkehjemmehørende arter, der er problematiske på EU-plan, kan hver medlemsstat dog udarbejde sin egen nationale liste over invasive ikkehjemmehørende arter omfattet af specifikke nationale forskrifter.

Fra udtrædelsesdatoen finder ovennævnte regler anvendelse på flytninger af sådanne enheder fra Det Forenede Kongerige til Unionen.

Berørte rejsende rådes til at søge rådgivning om sådanne nationale lister fra de kompetente myndigheder i bestemmelses- eller transitmedlemsstaterne.

5.8. Skydevåben¹⁰²

EU-retten¹⁰³ fastsætter en særlig ordning for flytning af skydevåben mellem medlemsstaterne, herunder skydevåben, der ledsager rejsende. Disse regler omfatter bl.a. udstedelse af et "europæisk skydevåbenpas". Det er et dokument, som de kompetente myndigheder i en medlemsstat efter ansøgning

⁹⁹ Der findes yderligere oplysninger på http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

¹⁰⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35).

¹⁰¹ Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, er opført i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1141 af 13. juli 2016 om vedtagelse af en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 (EUT L 189 af 14.7.2016, s. 4). Se også her: http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/list/index_en.htm.

¹⁰² Der findes yderligere oplysninger på http://ec.europa.eu/growth/sectors/defence/defence-firearms-directives_da og https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/organized-crime-and-human-trafficking/trafficking-in-firearms_en.

¹⁰³ Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben (EFT L 256 af 13.9.1991, s. 51).

udsteder til personer, der lovligt kommer i besiddelse af og bruger et skydevåben¹⁰⁴.

Når personer ønsker at rejse fra en EU-medlemsstat til en anden EU-medlemsstat eller rejse igennem en EU-medlemsstat, skal de indhente forudgående tilladelse fra hver af de medlemsstater, som i så fald anføres i det europæiske skydevåbenpas, som skal være i deres besiddelse under hele rejsen. Der er dog undtagelser fra denne forudgående tilladelse. Dette gælder for deltagere i genopførelser af historiske begivenheder og jægere, der kan rejse med bestemte kategorier af skydevåben, så længe de er i besiddelse af et europæisk skydevåbenpas, hvor deres skydevåben er opført, og forudsat, at de kan dokumentere begrundelsen for rejsen (f.eks. en invitation til en begivenhed i bestemmelsesmedlemsstaten).

Fra udtrædelsesdatoen gælder disse regler ikke længere for skydevåben, der flyttes fra Det Forenede Kongerige til Unionen, og omvendt. Derimod vil reglerne for at ind- og udførsel af skydevåben til Unionen finde anvendelse¹⁰⁵. Disse regler omfatter følgende bestemmelser¹⁰⁶:

- Hvis skydevåben bringes midlertidigt ind i Unionen fra Det Forenede Kongerige, gælder de nationale regler for angivelse af og tilladelse til skydevåben¹⁰⁷.
- Med hensyn til jægere og konkurrenceskytters midlertidige udførsel fra Unionen til Det Forenede Kongerige af visse skydevåben som en del af deres ledsagede personlige ejendele (eller til genudførelse efter midlertidig indførelse til jagt eller konkurrenceskydning) kræves der ingen eksporttilladelse, forudsat at de for de kompetente myndigheder dokumenterer begrundelsen for rejsen¹⁰⁸. Når jægere eller konkurrenceskytter rejser fra Unionen til Det Forenede Kongerige via en anden medlemsstat end den, hvor de har deres bopæl, skal de fremvise et europæisk skydevåbenpas til de kompetente myndigheder. I tilfælde af rejse med fly skal det europæiske skydevåbenpas fremvises til de kompetente myndigheder, der hvor de relevante genstande overbringes til

¹⁰⁴ Det europæiske skydevåbenpas er gyldigt i en periode på højst fem år, som kan forlænges. Det er et dokument, som ikke kan overdrages, hvori det eller de skydevåben, som passets indehaver besidder og bruger, opføres.

¹⁰⁵ Med hensyn til de relevante EU-toldregler henvises til afsnit 3 og 4 i denne meddelelse.

¹⁰⁶ Det skal erindres, at det Forenede Kongerige fra udtrædelsesdatoen vil anvende nationale regler for import og eksport til/fra Det Forenede Kongerige.

¹⁰⁷ Denne meddelelse omhandler ikke reglerne for markedsføring af skydevåben, der importeres til Unionen, jf. artikel 4 i Rådets direktiv 91/477/EØF.

¹⁰⁸ Artikel 9, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 om gennemførelse af artikel 10 i De Forenede Nationers protokol om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil, der supplerer De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet ("FN's våbenprotokol"), og om fastsættelse af udførselstilladelse og indførsels- og transitforanstaltninger for skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 1).

luftfartsselskabet til transport ud af Unionens toldområde. Når jægere og konkurrenceskytter rejser fra Unionen til Det Forenede Kongerige via den medlemsstat, hvor de har deres bopæl, kan de i stedet for det europæiske skydevåbenpas vælge at fremvise et andet dokument, som den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat betragter som værende gyldigt til dette formål¹⁰⁹.

Berørte rejsende rådes til ved de ansvarlige myndigheder i Det Forenede Kongerige eller den relevante EU-medlemsstat at undersøge de nøjagtige betingelser for import, eksport og forsendelse af skydevåben.

6. ANVENDELSE AF KØRETØJER

6.1. Kørekort¹¹⁰

I henhold til EU-retten¹¹¹ skal kørekort udstedt af EU-medlemsstaterne anerkendes gensidigt¹¹². Fra udtrædelsesdatoen vil denne gensidige anerkendelse ikke længere være obligatorisk i medfør af EU-retten. I stedet vil en international aftale, Wienerkonventionen om vejtrafik¹¹³, finde anvendelse. Det Forenede Kongerige og alle medlemsstater undtagen fire (Irland, Cypern, Malta og Spanien), er parter i konventionen, som indeholder bestemmelser om anerkendelse af nationale kørekort og internationale kørekort udstedt af kontraherende stater i henhold til denne konvention.

De fire EU-medlemsstater (Irland, Cypern, Malta og Spanien), som ikke er part i Wienerkonventionen om vejtrafik, er parter i en tidligere international aftale, som Det Forenede Kongerige ligeledes er part i¹¹⁴. Denne aftale indeholder bestemmelser om anerkendelse af kørekort, men parterne i denne aftale kan også kræve, at indehavere af kørekort skal være i besiddelse af et internationalt kørekort.

Indehavere af kørekort fra Det Forenede Kongerige, der har til hensigt at køre i Unionen, anbefales derfor at kontakte de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne med hensyn til reglerne for anerkendelse af kørekort.

¹⁰⁹ Artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 258/2012.

¹¹⁰ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/transport/road_safety/topics/driving-licence/eu-driving_licence_da.

¹¹¹ Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18).

¹¹² Indehaveren af et gyldigt kørekort udstedt af en EU-medlemsstat kan også forny det til et tilsvarende kørekort fra en anden medlemsstat, hvis indehaveren får sædvanlig bopæl i den pågældende medlemsstat (artikel 11 og 12 i direktiv 2006/126/EF). Fra udtrædelsesdatoen kan et kørekort udstedt af Det Forenede Kongerige ikke længere fornyes til et kørekort fra en EU-27-medlemsstat i medfør af EU-retten. Et kørekort, der er udstedt før udtrædelsesdatoen af EU-27-medlemsstat som fornyelse af et kørekort udstedt i Det Forenede Kongerige, er stadig gyldigt.

¹¹³ Artikel 41, stk. 2, i konventionen om vejtrafik, Wien, den 8. november 1968.

¹¹⁴ Konventionen om vejtrafik, Geneve, den 19. september 1949.

Indehavere af kørekort fra Unionen, der har til hensigt at køre i Det Forenede Kongerige, anbefales derfor at kontakte den ansvarlige myndighed i Det Forenede Kongerige med hensyn til reglerne for anerkendelse af kørekort.

6.2. Registreringslandets kendingsbogstaver

EU-retten kræver ikke, at registreringslandets kendingsbogstaver anbringes bag på køretøjer. Medlemsstater, som kræver, at køretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat, er forsynet med kendingsbogstaver, når de benyttes på deres område, skal dog i henhold til EU-retten¹¹⁵ anerkende kendingsbogstaver, som er anbragt yderst til venstre på nummerpladen, såfremt de lever op til EU-kravene.

Folkeretten kræver, at registreringslandets kendingsbogstaver anbringes bag på motorkøretøjer. For medlemsstater, der er parter i Wienerkonventionen om vejtrafik (se ovenfor), kan kendingsbogstaverne anbringes på nummerpladen¹¹⁶.

Fra udtrædelsesdatoen gælder følgende:

- Motorkøretøjer, der er registreret i Det Forenede Kongerige eller i en EU-27-medlemsstat, der er part i Wienerkonventionen, hvis nummerplade ikke er forsynet med den pågældende stats kendingsbogstaver, skal have nævnte registreringsland angivet separat bag på motorkøretøjet, når det benyttes i henholdsvis EU-27 eller Det Forenede Kongerige.
- Motorkøretøjer, der er registreret i en EU-27-medlemsstat, der ikke er part i Wienerkonventionen, skal have nævnte registreringsland angivet separat bag på motorkøretøjet, når det benyttes i Det Forenede Kongerige.
- Motorkøretøjer, der er registreret i Det Forenede Kongerige og benyttes i en EU-27-medlemsstat, der ikke er part i Wienerkonventionen, skal have nævnte registreringsland angivet separat bag på motorkøretøjet.

6.3. Ansvarsforsikring¹¹⁷

EU-retten¹¹⁸ indeholder forbud mod på EU-medlemsstaternes område at benytte køretøjer, der ikke er forsikrede, og sikrer, at ansvarsforsikring vedrørende brug af køretøjer dækker hele Unionens område¹¹⁹. Et køretøj, der

¹¹⁵ Artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2411/98 af 3. november 1998 om gensidig anerkendelse af registreringslandets kendingsbogstaver for motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ved kørsel inden for Fællesskabet (EUT L 299 af 10.11.1998, s. 1).

¹¹⁶ Artikel 37, stk. 1, litra b), i konventionen om vejtrafik, Wien.

¹¹⁷ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions/motor-insurance_da.

¹¹⁸ Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263 af 7.10.2009, s. 11).

¹¹⁹ Artikel 14 i direktiv 2009/103/EF.

er hjemmehørende i et tredjeland, skal være forsynet med et gyldigt "grønt kort" eller med et bevis for, at der er tegnet en grænseforsikring¹²⁰. Overholdelse af dette krav kan verificeres ved indrejse til Unionen.

Fra udtrædelsesdatoen gælder kun den internationale ordning med grønne kort¹²¹ for køretøjer, der anvendes i Unionen, men som er registreret i Det Forenede Kongerige. Ordningen med grønne kort tillader brug af et køretøj, som er forsikret i en anden stat, forudsat at begge stater er medlemmer af ordningen med grønne kort. Alle EU-27-medlemsstater og Det Forenede Kongerige deltager i ordningen med grønne kort.

Følgende kan dog fremhæves:

- Ordningen med grønne kort forpligter ikke udbydere af motorkøretøjsforsikringer i et medlemsland, der hører ind under ordningen med grønne kort, til at dække området af andre medlemslande under ordningen (der kan opkræves tillægspræmie for dækningen).

Det anbefales, at rejsende til Unionen fra Det Forenede Kongerige med et køretøj, der er registreret i Det Forenede Kongerige, før rejsen sikrer, at deres motorkøretøjsforsikring gælder i Unionen. Det samme gælder for rejsende fra Unionen til Det Forenede Kongerige med et køretøj, der er registreret i Unionen.

- Et køretøj, der normalt er hjemmehørende i et tredjeland, skal fremvise et gyldigt grønt kort, når det føres ind i Unionen, medmindre det pågældende tredjeland er omfattet af en afgørelse fra Kommissionen, der fritager den fra dette krav¹²².

Rejsende til Unionen fra Det Forenede Kongerige med et køretøj, der er registreret i Det Forenede Kongerige, skal før rejsen sikre, at det grønne kort er til stede i køretøjet, medmindre de med sikkerhed ved, at førnævnte afgørelse er truffet af Kommissionen. Rejsende fra Unionen til Det Forenede Kongerige med et køretøj, der er registreret i Unionen, rådes til at rejse med det grønne kort i køretøjet eller undersøge spørgsmålet hos myndighederne i Det Forenede Kongerige.

¹²⁰ Artikel 8, stk. 1, i direktiv 2009/103/EF.

¹²¹ <http://www.cobx.org>.

¹²² Artikel 8, stk. 2, i direktiv 2009/103/EF. Vedrørende ikke-EØS-stater har Kommissionen truffet sådanne afgørelser for Andorra, Serbien og Schweiz.

7. LÆGEBEHANDLING OG RELATEREDE EMNER, AKUTTE TILFÆLDE

7.1. Ret til sundhedsydelse i henhold til EU-retten om koordinering af de sociale sikringsordninger¹²³

EU-retten¹²⁴ indeholder bestemmelser om adgang til sundhedsydelse under midlertidige ophold i udlandet på grundlag af det europæiske sygesikringskort (EHIC) eller for planlagte behandlinger på baggrund af en forudgående tilladelse fra den relevante kompetente institution (f.eks. den institution, hvor den pågældende er forsikret).

Udgifter til sådanne sundhedsydelse godtgøres mellem de relevante institutioner i de berørte medlemsstater.

Fra udtrædelsesdatoen gælder disse regler ikke længere over for Det Forenede Kongerige¹²⁵. Det vil have følgende konsekvenser:

- Fra udtrædelsesdatoen vil statsborgere i EU-27-medlemsstater og deres familiemedlemmer ikke kunne få adgang til sundhedsydelse til uventet pleje i Det Forenede Kongerige på grundlag af det europæiske sygesikringskort. Britiske statsborgere vil fra udtrædelsesdatoen ikke kunne få adgang til sundhedsydelse i EU-27 på grundlag af det europæiske sygesikringskort.

Personer, der er forsikret i en EU-27-medlemsstat, og som har til hensigt at rejse til Det Forenede Kongerige, rådes til hos den institution, hvor de er forsikret, at undersøge, om den vil refundere brug af sundhedsydelse i et tredjeland. Det samme gælder for personer, der er forsikret i Det Forenede Kongerige, og som har til hensigt at rejse til EU-27.

Hvis godtgørelse ikke er sikret, bør berørte personer overveje at tegne en privat rejseforsikring.

- Fra udtrædelsesdatoen kan forudgående tilladelser til planlagte behandlinger i Det Forenede Kongerige ikke længere udstedes af EU-27-medlemsstaterne i medfør af EU-retten. Det Forenede Kongerige kan ikke udstede nogen forudgående tilladelser til planlagte behandlinger i EU-27 i medfør af EU-retten.

¹²³ Der findes yderligere oplysninger på <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=559>.

¹²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

¹²⁵ Udtrædelsesaftalen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige ville i artikel 35, fastsætte regler om sikring af godtgørelse, generhvervelse og modregning i forbindelse med hændelser, der er opstået før overgangsperiodens udløb.

7.2. Ret til godtgørelse for grænseoverskridende sundhedsydelse i henhold til EU-retten om grænseoverskridende sundhedsydelse¹²⁶

Ud over ordningen til koordinering af de sociale sikringsordninger, der er omhandlet i afsnit 7.1 i denne meddelelse, indeholder EU-retten¹²⁷ også mulighed for under visse omstændigheder at få godtgørelse fra forsikringsmedlemsstaten for grænseoverskridende sundhedsbehandling i en anden medlemsstat. Fra udtrædelsesdatoen vil patienter, der er omfattet af en ordning i en EU-27-medlemsstat, ikke længere nyde godt af bestemmelserne om godtgørelse, der er fastsat i denne lovgivning for så vidt angår grænseoverskridende behandling, der ydes i Det Forenede Kongerige. Patienter, der er omfattet af en ordning i Det Forenede Kongerige, vil heller ikke længere nyde godt af Unionens regler om godtgørelse. Det vil være op til EU-27-medlemsstaten, hvor en person er omfattet af en ordning, og Det Forenede Kongerige at træffe afgørelse om godtgørelse af sundhedsydelse på grundlag af national ret (på samme måde som for sundhedsydelse, der modtages i andre tredjelande).

Patienter, som efter udtrædelsesdatoen har til hensigt at opnå godtgørelse fra en EU-27-forsikringsmedlemsstat for en behandling, der ydes i Det Forenede Kongerige, bør undersøge muligheden hos det nationale kontaktpunkt, der er oprettet i overensstemmelse med EU-retten¹²⁸. Det samme gælder for patienter, som efter udtrædelsesdatoen har til hensigt at opnå godtgørelse fra Det Forenede Kongerige¹²⁹.

7.3. Anerkendelse af recepter udskrevet i en anden medlemsstat¹³⁰

EU-retten¹³¹ forpligter medlemsstaterne til at anerkende grænseoverskridende recepter på lægemidler eller medicinsk udstyr, der er udskrevet i en anden medlemsstat. En recept udskrevet i Det Forenede Kongerige vil efter udtrædelsesdatoen ikke længere blive anerkendt i en EU-27-medlemsstat i medfør af EU-retten.

¹²⁶ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/health/cross_border_care/overview_da.

¹²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

¹²⁸ Artikel 6 i direktiv 2011/24/EU.

¹²⁹ Bemærk, at EU-retten, der forpligter Unionens medlemsstater til at drive nationale kontaktpunkter for at informere patienter om grænseoverskridende sundhedsydelse, fra udtrædelsesdatoen ikke længere vil gælde for Det Forenede Kongerige.

¹³⁰ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/cross_border_care/docs/impl_directive_prescriptions_2012_da.pdf.

¹³¹ Artikel 11, stk. 1, i direktiv 2011/24/EU, Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2012/52/EU af 20. december 2012 om foranstaltninger, der skal lette anerkendelsen af recepter udskrevet i en anden medlemsstat (EUT L 356 af 22.12.2012, s. 68).

7.4. Det europæiske alarmnummer – 112¹³²

EU-retten¹³³ forpligter medlemsstaterne til at sikre, at alle slutbrugere af elektroniske kommunikationstjenester, der muliggør opkald fra faste og mobile telefoner, herunder fra telefonbokse, er i stand til gratis at ringe til "det europæiske alarmnummer" 112. Derudover skal brugere med handicap have adgang til alarmtjenester, der svarer til, hvad der gælder for andre brugere.

Fra udtrædelsesdatoen gælder disse forpligtelser ikke længere for Det Forenede Kongerige.

7.5. Parkeringskort for handicappede¹³⁴

EU-retten¹³⁵ anbefaler, at EU-medlemsstaterne gensidigt anerkender de parkeringskort til personer med handicap, der er indført i overensstemmelse med den standardiserede EU-model for parkeringskort¹³⁶.

I henhold til gældende praksis anerkender Det Forenede Kongeriges¹³⁷ myndigheder normalt parkeringskort udstedt efter EU-modellen af andre EU-medlemsstater, således at indehavere af et parkeringskort, der følger EU-modellen, kan parkere på parkeringspladser forbeholdt handicappede personer i Det Forenede Kongerige. Det samme gælder normalt for anerkendelse i en EU-27-medlemsstat af et nationalt britisk parkeringskort (det såkaldte "Blue Badge")¹³⁸.

Der er ingen sikkerhed for, at myndighederne i Unionen og i Det Forenede Kongerige viderefører den sædvanlige praksis for gensidig anerkendelse af hinandens parkeringskort til personer med handicap. Dette vil være op til disse myndigheders skøn.

Det kan derfor være hensigtsmæssigt, at personer med handicap, der benytter et parkeringskort til personer med handicap, kontakter de relevante myndigheder på forhånd.

¹³² Der findes yderligere oplysninger på <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/112>.

¹³³ Artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51).

¹³⁴ Der findes yderligere oplysninger på https://europa.eu/youreurope/citizens/travel/transport-disability/parking-card-disabilities-people/index_da.htm.

¹³⁵ Rådets henstilling 98/376/EF af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap (EFT L 167 af 12.6.1998, s. 25).

¹³⁶ Se bilaget til henstilling 98/376/EF. Udstedelse og forvaltning af parkeringskort efter en EU-model samt de gældende betingelser forbliver de nationale og lokale myndigheders kompetence.

¹³⁷ Det er normalt politiet og de lokale myndigheder, der håndhæver disse nationale betingelser.

¹³⁸ Det Forenede Kongerige har valgt en national model, der omfatter nogle af de centrale elementer i EU-modellen for parkeringskort.

7.6. Konsulær beskyttelse¹³⁹

EU-retten¹⁴⁰ giver EU-borgerne ret til konsulær beskyttelse fra enhver EU-medlemsstats diplomatiske eller konsulære myndigheder, hvis de befinder sig i en situation, hvor de har behov for bistand uden for Unionen, hvor deres egen medlemsstat ikke har nogen ambassade eller noget konsulat, der faktisk er i stand til at hjælpe dem (de "ikke er repræsenteret"). Ikkerepræsenterede unionsborgere har ret til konsulær beskyttelse på samme vilkår som statsborgere i den medlemsstat, de henvender sig til.

Fra udtrædelsesdatoen vil britiske statsborgere ikke længere vil kunne benytte sig af denne ret, og EU-27-borgere kan ikke længere henvende sig til britiske ambassader og konsulater for at søge konsulær beskyttelse i medfør af EU-retten.

7.7. Kompensationsordning for personer, der har lidt skade forvoldt af en bil i en anden medlemsstat ("besøgende skadelidte")¹⁴¹

EU-retten indeholder bestemmelser om en kompensationsordning for skadelidte i en ulykke indtruffet i en anden medlemsstat, og som skyldes brugen af et køretøj, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat ("besøgende skadelidte")¹⁴². Ordningen indeholder bestemmelser om kompensation til den skadelidte fra "erstatningsorganet" i den medlemsstat, hvor den skadelidte har bopæl, i tilfælde hvor forsikringsselskabet ikke kan kommunikere med den skadelidte inden for en fastsat frist¹⁴³.

Fra udtrædelsesdatoen gælder denne ordning ikke længere for personer, der er bosiddende i Det Forenede Kongerige, og som er kommet til skade i en bilulykke under et besøg i en EU-27-medlemsstat og omvendt.

¹³⁹ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/eu-citizenship/consular-protection_da.

¹⁴⁰ Artikel 20, stk. 2, litra c), og artikel 23 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 46 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Retten til konsulær beskyttelse er yderligere uddybet i Rådets direktiv (EU) 2015/637 af 20. april 2015 om koordinations- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 1).

¹⁴¹ Der findes yderligere oplysninger på https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions/motor-insurance_da.

¹⁴² Kapitel 7 i direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263 af 7.10.2009, s. 11).

¹⁴³ Erstatningsorganet kan efterfølgende rejse erstatningskrav over for erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der har udstedt forsikringspolisen, er etableret, jf. artikel 24, stk. 2, i direktiv 2009/103/EF.

8. FORSIKRING, PASSAGERRETTIGHEDER

8.1. Rejseforsikring ved insolvens

EU-retten¹⁴⁴ pålægger erhvervsdrivende, der arrangerer pakkerejser eller sammensatte rejsearrangementer, blandt andet at beskytte de rejsende mod konkurs eller insolvens.

Rejsearrangører og erhvervsdrivende skal opfylde disse forpligtelser, selv om de er etableret i tredjelande¹⁴⁵, så længe de sælger eller udbyder disse tjenester i en EU-medlemsstat eller retter deres aktiviteter mod en EU-medlemsstat (bl.a. ved hjælp af et sprog eller en anden valuta end valutaen i etableringsmedlemsstaten).

Når rejsende køber pakkerejser fra rejsearrangører, der er etableret i et tredjeland via formidlere, der er etableret i Unionen, er rejsearrangørens forpligtelse for leveringen af pakkerejsen og garantien for refusion af betalinger og for den rejsendes hjemrejse desuden sikret af formidleren, medmindre denne kan dokumentere, at rejsearrangøren overholder disse forpligtelser¹⁴⁶.

Fra udtrædelsesdatoen forpligter EU-retten således ikke længere rejsearrangører til at beskytte de rejsende mod rejsearrangørens insolvens eller konkurs, hvis rejsearrangøren, der er etableret i Det Forenede Kongerige, ikke retter sine salgsaktiviteter mod Unionen, og pakkerejsen ikke er købt gennem en formidler i Unionen.

I sådanne tilfælde rådes de rejsende til at vurdere behovet for at beskytte sig mod rejsearrangørens eventuelle insolvens.

8.2. EU-passagerrettigheder¹⁴⁷

EU-retten fastsætter et sæt rettigheder for passagerer, ikke kun for luftfart, men også for passagerer med skib, bus og tog. Disse rettigheder vedrører oplysninger, godtgørelse og kompensation ved omlægning af rejsen, bistand og forplejning, klageadgang og særlige rettigheder for personer med handicap og bevægelseshæmmede.

Fra udtrædelsesdatoen gælder EU-passagerrettighederne ikke længere for rejser mellem Unionen og Det Forenede Kongerige, eller de kan være begrænsede.

¹⁴⁴ Artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer (EUT L 326 af 11.12.2015, s. 1).

¹⁴⁵ Jf. andet underafsnit i artikel 17, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/2302 samt forordning (EF) nr. 593/2008 og (EU) nr. 1215/2012 i sammenhæng med betragtning 50 i direktiv (EU) 2015/2302.

¹⁴⁶ Jf. artikel 20 i direktiv (EU) 2015/2302.

¹⁴⁷ Der findes yderligere oplysninger på https://europa.eu/youreurope/citizens/travel/passenger-rights/index_da.htm.

8.2.1. *Luftfartspassagerers rettigheder*

Fra udtrædelsesdatoen gælder Unionens luftfartspassagerrettigheder¹⁴⁸ ikke længere for flyvninger med et luftfartsselskab, der er etableret i et tredjeland, fra en lufthavn beliggende i Det Forenede Kongerige til en lufthavn beliggende i Unionen. Luftfartspassagerrettigheder efter EU-retten vil dog fortsat anvendelse på:

i) flyvninger med afgang fra Det Forenede Kongerige til en lufthavn beliggende i en EU-27-medlemsstats område, der drives af et EF-luftfartsselskab samt

ii) flyvninger med afgang fra EU-27 til en lufthavn i Det Forenede Kongerige, der drives af ethvert luftfartsselskab.

Rejsende bør derfor være klar over, at visse EU-passagerers rettigheder afhængigt af det valgte selskab ikke længere vil gælde for indgående flyvninger til Unionen.

EU-retten, som indrømmer personer med handicap og bevægelseshæmmede personer¹⁴⁹, der rejser med fly, særlige rettigheder, vil fra udtrædelsesdatoen ikke længere gælde for flyvninger, der

i) afgår fra en lufthavn i Det Forenede Kongerige

ii) er i transit gennem en lufthavn i Det Forenede Kongerige, eller

iii) ankommer til en lufthavn i Det Forenede Kongerige.

Dog vil visse rettigheder, som f.eks. bistand fra luftfartsselskaber, fortsat finde anvendelse på flypassagerer, som flyver fra en lufthavn i Det Forenede Kongerige til en EU-27-lufthavn, hvis det transporterende luftfartsselskab er et EF-luftfartsselskab.

8.2.2. *Skibspassagerers rettigheder*

Unionens skibspassagerrettigheder¹⁵⁰ er fortsat gældende, hvis

i) indskibningshavnen er i EU-27 eller

¹⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1).

¹⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1).

¹⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1).

ii) indskibningshavnen er i Det Forenede Kongerige, hvis udskibningshavnen er i EU-27, og tjenesten drives af en transportør, der er etableret på en medlemsstats område eller tilbyder personbefordring til eller fra en medlemsstat ("EU-transportør").

Rejsende bør være klar over, at visse EU-passagerers rettigheder afhængigt af den valgte transportør ikke længere vil gælde for rejser til Unionen.

Med hensyn til krydstogtpassagerer finder de nuværende rettigheder for EU-passagerer fortsat anvendelse, hvis indskibningshavnen er beliggende i en medlemsstat.

8.2.3. *Busspassagerers rettigheder*

EU-busspassagerers rettigheder¹⁵¹ finder fortsat anvendelse på passagerer, der benytter rutekørsel¹⁵², når passagerernes påstignings- eller udstigningssted er beliggende på en medlemsstats område, og når den planlagte rejseafstand er 250 km eller mere. For passagerer, hvor rutens planlagte rejseafstand er mindre end 250 km, gælder et begrænset sæt regler. Nogle medlemsstater har undtaget nogle tjenester fra forordningen om passagerers rettigheders anvendelsesområde, hvis en betydelig del af en rutekørsel (herunder mindst ét planlagt stop) finder sted uden for Unionen¹⁵³.

Busspassagerers rettigheder i medfør af EU-retten vil derfor fortsat, hvis ingen undtagelse finder anvendelse, finde anvendelse på:

- i) passagerer, der afrejser fra Det Forenede Kongerige til et bestemmelsessted beliggende i en EU-27-medlemsstat, samt
- ii) passagerer, der afrejser fra EU-27 til et bestemmelsessted i Det Forenede Kongerige.

8.2.4. *Jernbanepassagerers rettigheder*

Unionens jernbanepassagerers rettigheder¹⁵⁴ finder anvendelse på alle jernbanerejser og -tjenester, som

- i) finder sted inden for Unionens område og

¹⁵¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om busspassagerers rettigheder (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).

¹⁵² Der gælder et mere begrænset sæt rettigheder for lejlighedsvis kørsel.

¹⁵³ Der findes yderligere oplysninger på <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/themes/passengers/road/doc/exemptions-from-bus-coach-passengers-rights-and-obligations.pdf>.

¹⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

ii) udøves af en jernbanevirksomhed med licens i overensstemmelse med Unionens regler.

Fra udtrædelsesdatoen vil Unionens jernbanepassagerers rettigheder derfor ikke længere vil finde anvendelse på de britiske dele af jernbanerejser mellem Det Forenede Kongerige og en EU-medlemsstat.

9. ANDRE SPØRGSMÅL

9.1. Kortbetalinger¹⁵⁵

Accept af debit- eller kreditkort i forbindelse med betalingstransaktioner afhænger af de respektive forretningsdrivendes præferencer, men EU-retten¹⁵⁶ fastsætter grænser for interbankgebyrer, der opkræves af de forretningsdrivende for sådanne transaktioner. Disse regler finder kun anvendelse, hvis både betalerens betalingstjenesteudbyder og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder er etableret i Unionen¹⁵⁷.

Fra udtrædelsesdatoen vil transaktioner mellem EU-27 og Det Forenede Kongerige ikke længere være omfattet af de EU-regler, der begrænser interbankgebyrer.

Forudsat at de forretningsdrivende lovligt kan opkræve gebyrer for forbrugeres kortbetalinger, kan dette føre til et højere gebyr for kortbetalinger.

9.2. Roaming¹⁵⁸

EU-retten¹⁵⁹ om roamingtjenester forbyder ethvert gebyr for roamingkunder pålagt af roamingudbyderen (dvs. den indenlandske udbyder af mobilkommunikationstjenester: tale-, SMS- eller datatjenester), der opererer i en EU-medlemsstat ud over de indenlandske detailpriser, når de rejser i Unionen.

Fra udtrædelsesdatoen gælder denne forpligtelse i EU-retten for roamingudbydere ikke længere for roamingudbydere, der opererer i Det Forenede Kongerige, når deres kunder benytter roaming i Unionen, eller for roamingudbydere, der opererer i Unionen, når deres kunder benytter roaming i Det Forenede Kongerige. Ikke desto mindre vil roamingudbydere, der opererer i en medlemsstat, fortsat være underlagt forpligtelsen i EU-retten til

¹⁵⁵ Der findes yderligere oplysninger på https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/financial-products-and-services/payments-transfers-cheques/index_da.htm.

¹⁵⁶ Artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 1).

¹⁵⁷ Artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) 2015/751.

¹⁵⁸ Der findes yderligere oplysninger på <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>.

¹⁵⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10).

at underrette deres kunder om de roamingtakster, der gælder for de tjenester, der leveres, når de rejser til Det Forenede Kongerige¹⁶⁰.

9.3. Portabilitet af onlineindholdstjenester¹⁶¹

EU-retten om portabilitet af onlineindholdstjenester¹⁶² gør det muligt for EU-forbrugere, der i deres bopælsmedlemsstat køber eller tegner abonnement på onlineindholdstjenester — for at se film eller sportsbegivenheder, lytte til musik, downloade e-bøger eller spille spil — fortsat at have adgang til disse tjenester uden ekstra omkostninger, når de rejser eller opholder sig midlertidigt i andre EU-medlemsstater (grænseoverskridende portabilitet).

Fra udtrædelsesdatoen gælder denne forpligtelse i EU-retten ikke længere for udbydere af betalte onlineindholdstjenester i EU-27, når deres kunder rejser i Det Forenede Kongerige.

Fra udtrædelsesdatoen gælder denne forpligtelse i EU-retten heller ikke længere for udbydere af betalte onlineindholdstjenester i Det Forenede Kongerige, når deres kunder rejser i Unionen.

Det betyder, at kunder af betalte onlineindholdstjenester i EU-27 og Det Forenede Kongerige ikke har adgang til de onlineindholdstjenester, som de har abonneret på i henholdsvis Unionen og i Det Forenede Kongerige, når de rejser i henholdsvis Det Forenede Kongerige eller Unionen, eller de kan have begrænset adgang til tjenesten (f.eks. adgang til et andet katalog).

¹⁶⁰ Artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 531/2012.

¹⁶¹ Der findes yderligere oplysninger på <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/cross-border-portability-online-content-services>.

¹⁶² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1128 af 14. juni 2017 om grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 1).

BILAG: EU-BROCHURE OM SENDINGER TIL EGET FORBRUG AF PRODUKTER AF ANIMALSK OPRINDELSE, DER INDGÅR I EN REJSENDES BAGAGE

Beskyt EU mod smitsomme dyresygdomme!

Animalske produkter kan være bærere af patogener og forårsage smitsomme sygdomme

På grund af risikoen for, at der føres sygdomme ind i Den Europæiske Union (EU), gælder der strenge regler for indførsel af visse animalske produkter til EU. Reglerne gælder ikke for transport af animalske produkter mellem de 27 EU-lande indbyrdes eller for animalske produkter, der kommer fra Andorra, Liechtenstein, Norge, San Marino eller Schweiz.

Alle animalske produkter, der ikke overholder disse regler, skal afleveres ved ankomsten **til EU til officiel bortskaffelse**. Manglende angivelse af sådanne varer kan medføre bøde eller retsforfølgelse.

1. Små mængder kød, kødprodukter, mælk og mejeriprodukter (bortset fra modermælkserstatning i pulverform, babymad og specialfødevarer eller specialfoder til selskabsdyr, der er påkrævet af medicinske årsager)

Kød, kødprodukter, mælk og mejeriprodukter til eget forbrug (bortset fra modermælkserstatning i pulverform, babymad og specialfødevarer eller specialfoder til selskabsdyr, der er påkrævet af medicinske årsager) må kun medbringes eller sendes til EU, hvis produkterne kommer fra Færøerne, Grønland eller Island, og de højst vejer **10 kg** pr. person.

2. Modermælkserstatning i pulverform, babymad og specialfødevarer, der er påkrævet af medicinske årsager

Modermælkserstatning i pulverform, babymad og specialfødevarer, der er påkrævet af medicinske årsager, til eget forbrug må kun medbringes eller sendes til EU, hvis:

— produkterne kommer fra Færøerne, Grønland eller Island, og deres samlede mængde ikke overstiger en vægtgrænse på **10 kg** pr. person, og hvis

- produktet ikke skal opbevares på køl før konsum
- det er et færdigpakket mærkevarebeskyttet produkt
- emballagen er ubrudt, medmindre produktet er i brug

— produkterne kommer fra andre lande (dvs. ikke fra Færøerne, Grønland eller Island), og deres samlede mængde ikke overstiger en vægtgrænse på **2 kg** pr. person, og hvis

- produktet ikke skal opbevares på køl før konsum
- det er et færdigpakket mærkevarebeskyttet produkt
- emballagen er ubrudt, medmindre produktet er i brug.

3. Specialfoder til selskabsdyr, der er påkrævet af medicinske årsager

Specialfoder til selskabsdyr, der er påkrævet af medicinske årsager, til eget forbrug må kun medbringes eller sendes til EU, hvis:

— produkterne kommer fra Færøerne, Grønland eller Island, og deres samlede mængde ikke overstiger en vægtgrænse på **10 kg** pr. person, og hvis

- produktet ikke skal opbevares på køl før konsum
- det er et færdigpakket mærkevarebeskyttet produkt
- emballagen er ubrudt, medmindre produktet er i brug

— produkterne kommer fra andre lande (dvs. ikke fra Færøerne, Grønland eller Island), og deres samlede mængde ikke overstiger en vægtgrænse på **2 kg** pr. person, og hvis

- produktet ikke skal opbevares på køl før konsum
- det er et færdigpakket mærkevarebeskyttet produkt

- emballagen er ubrudt, medmindre produktet er i brug
4. Små mængder fiskevarer til eget forbrug (konsum)
- Fiskevarer til eget forbrug (herunder fersk, tørret, kogt, stegt, saltet eller røget fisk samt visse skaldyr, f.eks. rejer, hummere, døde muslinger og døde østers) må kun medbringes eller sendes til EU, hvis:
- den ferske fisk er rensset
 - fiskevarenes samlede vægt pr. person højst er 20 kg eller vægten af én fisk, hvis denne vejer mere end 20 kg.
- Disse begrænsninger gælder ikke for fiskevarer fra Færøerne eller Island.
5. Små mængder af andre animalske produkter til eget forbrug (konsum)
- Andre animalske produkter, f.eks. honning, levende østers, levende muslinger og snegle, må kun medbringes eller sendes til EU, hvis:
- produkterne kommer fra Færøerne, Grønland eller Island, og deres samlede vægt ikke overstiger 10 kg pr. person
 - produkterne kommer fra andre lande (dvs. ikke fra Færøerne, Grønland eller Island), og deres samlede vægt ikke overstiger 2 kg pr. person.
- Små mængder af animalske produkter fra flere af de nævnte kategorier (punkt 1-5) kan medbringes, hvis de er i overensstemmelse med reglerne i hvert af de relevante punkter.
6. Større mængder animalske produkter
- Større mængder animalske produkter må kun medbringes eller sendes til EU, hvis de opfylder kravene til kommercielle sendinger, som bl.a. omfatter:
- certifikatkrav, jf. det relevante officielle EU-veterinærcertifikat
 - fremvisning af varerne med tilhørende korrekt dokumentation ved ankomsten til EU på et godkendt EU-grænsekontrolsted med henblik på veterinærkontrol.
7. Animalske produkter, der ikke er omfattet af reglerne
- Følgende produkter er ikke omfattet af ovenstående regler:
- brød, kager, kiks, chokolade og konfekturer (herunder slik), der ikke er blandet eller fyldt med kødprodukter
 - kosttilskud i pakninger til den endelige forbruger
 - kødekstrakter og kødkoncentrater
 - oliven med fiskefyld
 - pasta og nudler, der ikke er blandet eller fyldt med kødprodukter
 - suppefonder og aromaer i pakninger til den endelige forbruger
 - alle andre fødevarer, der ikke indeholder fersk eller forarbejdet kød eller mejeriprodukter og indeholder under 50 % forarbejdede ægprodukter eller fiskevarer.
8. Animalske produkter af beskyttede arter
- Der gælder evt. yderligere begrænsninger for visse beskyttede arter. F.eks. er vægtgrænsen for kaviar af størarter på højst 125 g pr. person.